HILARIUS PICTAVIENSIS. ALBERTUS MAGNUS
Melk, um 1467 Seite 92r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

dmĩa cõtmeẽ Et quo his pnuebacõmb⁹ uexaꝝ.
ecl'ia cepta ẽ ut exulẽt epi. demutent' sac
dotes. plebes eranꝝ fides pielitẽ humanõ
arbitrio ac pnãte doctrine dmĩe decretis stu
tuantẽ Hoc fides illesa uerũ. neq; nesciare se si
mulat neq; pati posse. pfitẽ Non se extra
cõscientie ãnen fictiũ intelligens ex ipso
dissimulationis assensu Et qdẽm ẽ ius in
omib⁹ que gessistis et gestis cõstantẽ fidei
uĩe libertatem et securitatẽ testemini tam
etiã in eo ferventis spũs arborem p bristis
qd nõnulli ex uobis ꝗz ad me potuerunt
scripta deferri. que exinde orientales in fi
dei pfessionib⁹ gesserunt et gesserũt significã
uobis hiũli⁹ mee leis desideratis. etiã hoc
in omis imperitissimo atq; indoctissimo
oim ex affectu caritatis addentes ut qd ipe
sup omib⁹ dictis eoꝝ sentiã indicẽ. ai diffi
cillimũ sit sensũ ipm ppriae mee fidei secõm
intelligentiae interioris affectũ loquendo pferre.
nedũ modo finale sit intelligentiã eoꝝ que ab
solute in hoc omũ quoꝝ legentib⁹ intio consilij
mei. q' leis cõplexus sũt ab alys dicantẽ exp
nere Dio autẽ nos p d' mam. ũ quia in
ad nos de diuinis ut uoluistis reb⁹ et de fi
dei uĩe interemptio cõstãã erit p hoc leis se
mo. ne quisq' de me ante sinonis cõsilia
nonẽ p liꝝ exordia existimet iudicandũ
Iniquũ ẽ enim nõ cõpti usq; ad finẽ cõtõne
dictoꝝ pũdicatã sententiã exinanis ꝗz
causa ad huc ignorat afferre. ai non de in
choatis ad cognoscendũ sed de absolutis
ad cognitionẽ sit iudicandũ Et enim in
nõ de nobis ut dns sensit in meo cõstitus est
ß de quibusdã numũ apud se cautis et p
dentib⁹ metis. nõ intelligentiũ p beatã
aplm s ne sup sapierent pceptũ qs uetoꝝ
nolle oia ea quę quoꝝ absolutio a me mõ
stiãõne erit prũdãã cognoscere. dũ uerũ
intelligi. ex his q absoluent' cuiant. Et qsq;
hec legendã et cognoscendã susceperit modũ
sibi atq; in pnẽ fidelis indulgeat et usq;
ad absolutionẽ unũsq; pensent Forte ei ois
hic fidei mee sinon prũbit ut neq; fiertiũ he
retici qd uolũt fullant. et pfecti catholici
qd desiderant cõsequũt Obsequor q' caritatis
uĩe in patientissime uolũtiũ. et oes fides
que p sacũ synodũ nicenã diuisis tẽpib⁹
et locis edita sit. ai sentẽaꝝ oim atq; etiã uer
boꝝ addias p me expositionib⁹ destinatis in
quib⁹ sicd uitiose mee intelligentiae nemo in
uitiũ pt assignare dictoꝝ Inemina⁹ enim ut
uoluistis sũ ipe non conditoꝝ Sicd uero rec
tũ. atq; ex doctrinis aplicis p sancti deplhen
dit. nemo ambigit non mẽ pretermis eo ee
gliam sed auctoris Ego tũ que gesti st fide
lit trinisi. vos an katholici an heretici sint
fidei uĩe iudicio cõprbare. Quamq; enim ẽ ipon
deri leis uis necessariũ fuerit quib⁹ cõmu
nionẽ in dmĩã fidei uĩe scriptis misemis
Et quidã etiã ex uobis ad synodũ q in bithy
nia fuitiũ uidebatẽ acriã firmissima fidei
stimãã mẽ munionẽ se meã cõtinentes se
a ceteris exẽ gallias abstinerent Et dignũ
sine eiit episcopali ministerio ac uoce tam
to heretico fuiare. aliq; uobistũ p leis pie
fidei consilia cõferre Non enim ai cõpib⁹ meis
exulans iuncta ac detentũ ẽ potuit deus
bũ. et nõ cõmunicari uobisũ possit ubicũq;
Sed ai cõperissem synodos ancam atq; ari
mino ꝗgnondo. et a singulis prouinciis
gallicanis bmos ul' singulos eos esse uen
turos. ea que mẽ nos atq; orientales epos
mutuis suspicionib⁹ detinent' p me qui in
orientis partib⁹ cõtinebar exponendã uob
licet iã scientib⁹ atq; edendã existimauit ut ai
hanc prũdentẽ a syrmio heresim. et nos cõ
dẽnassent. et illi ai anathematare iudicasset
Scireis tũ in eius fidei pfessionẽ. id ipm qd
uos gessistis etiã ab orientalib⁹ epis esse
effectũ Et uos quos maxẽ uellem fuiaris
synodis pbabiles elucere non pateret vno
atq; eodem aplice fidei sensũ katholici se
cientes. aliq; saltẽ a katholice fidei sinceitate
ignorari ũbꝝ opinione differre Et quidẽ
rectũ ac cõueniens existimo. ut ante de ũbꝝ
suspicionib⁹ ac dissensionib⁹ meo sinone
ea que ab orientalib⁹ epis adiũsũ conscriptũ
apud syrmiũ heresim dicta et cõstituta sit
ũbis qua possim absolutissimis demonstrẽ
non qd nõ ab illis plenissime edicta sine oia
ß qd ex greco in latinũ ad ũbũ expressa trãs
latio affert plerũq; obscuritatẽ ai aristote
lis ũbꝝ collatio eandẽ absolutionẽ non pt
ad intelligentiae simplicitatẽ cõstituere Me
ministis nangz i ipũ septũ. preẽ apd syrmiũ